

Čáslavický

Jarní číslo

školáček

Ekologický speciál

Školní časopis
ZŠ a MŠ Čáslavice

2010/2011

Toto číslo je celé věnováno programu EKOŠKOLA, k prohloubení znalostí o lidské činnosti související s ochranou životního prostředí.

Zhodnotíme vliv školy na životní prostředí. Zjistíme, jakými problémy se bude škola zabývat v příštím období.

¹ Toto je titul, o který usilujeme.

NÁŠ EKOKODEX:

1. Naše heslo: „Nejlepší odpad je žádný“
2. Neplýtváme vodou
3. Neplýtváme potravinami
4. Šetříme všemi energiemi
5. Chráníme zdraví své i druhých
6. Podporujeme recyklaci
7. Třídíme odpad
8. Slavíme Den Země

Úvod o EKOŠKOLE

Nejprve se zeptáme paní učitelky Kružíkové, která má program EKOŠKOLA na starosti, na několik důležitých věcí:

Paní učitelko, mohla byste nám říci, jak vznikla myšlenka zapojit naši školu do programu EKOŠKOLA?

„Tato myšlenka vznikla z toho důvodu, že se ekologií zabývám již dlouho a v poslední době se mi zdá, že je to spíše další, módní vlna, která se právě nosí. Spousta městských škol se pyšní titulem Ekoškola a nedělají o nic víc než my. Tak proč se nepokusit získat titul? Vždyť na vesnici, uprostřed přírody, se ekologicky chová většina lidí, aniž by věděla, že je to to pravé.“

Na jakých principech je založen program EKOŠKOLA?

„Ekoškola je mezinárodní program, v rámci kterého žáci snižují ekologický dopad provozu školy a svého jednání na životní prostředí a zlepšují tak prostředí ve škole i v jejím okolí. Program je určen pro celou školu, vede ke spolupráci žáků, učitelů, vedení školy, i místních občanů. Program vychází ze sedmi kroků k Ekoškole, kde jsou doporučeny činnosti k získání titulu.“

Řídí se tento program nějakou metodikou?

„Často využíváme pracovní listy programu, přičemž jsme se přednostně soustředili na oblast odpadů, vody, energie a prostředí školy.“

Cesta k titulu

Abychom získali titul Ekoškola, je potřeba splnit několik podmínek:

1. Založení pracovního týmu EKOŠKOLY.

Složení našeho Ekoparlamentu:

Mgr. Miloš Dvořák	vedení školy	B. Petrášová	žákyně 4. ročníku
Mgr. Miroslava Zikmundová	učitelka	V. Steinochrová	žákyně 4. ročníku
Ing. Marie Kružiková	učitelka	E. Fojtíková	žákyně 5. ročníku
Lenka Martenková	uklízečka	P. Vecheta	žák 7. ročníku
Martin Parkan	školník	K. Černá	žákyně 7. ročníku
Libuše Ryglová	prodavačka (za rodiče)	P. Špaček	žák 7. ročníku
D. Zacharová	žákyně 4. ročníku	P. Eliáš	žák 8. ročníku
L. Barterová	žákyně 4. ročníku	P. Machovcová	žákyně 8. ročníku
		L. Čermáková	žákyně 8. ročníku
		V. Čurda	žák 8. ročníku

Tento tým zajišťuje:

- realizaci dalších 6-ti kroků
- rozvíjí odpovědnost žáků za realizaci EKOŠKOLY
- informuje o programu EKOŠKOLA uvnitř i vně školy
- vytváří vazbu na vedení školy a místní komunitu

2. Analýza ekologického stavu školy ve čtyřech základních oblastech: energie, voda, odpady a prostředí školy.

3. Vypracování plánu činnosti:

Plán činnosti vychází z výsledků analýzy školy, Je rozdělen do čtyř kapitol podle druhu činností. V plánu je jasně stanoven cíl, doba plnění, kdo bude úkol plnit a kdo za plnění zodpovídá. Dále je hodnocení, kdy a jak byl úkol splněn.

V **kapitole energie** žáci pod vedením vyučujících zpracovávají nebo vypracovávají pracovní listy a analýzu školy v oblasti energie.

Hlídky žáků kontrolují zhasínání v prostorách školy, vyhodnocují teploty ve třídě, kontrolují zavírání dveří a větrání. Na měsíc květen je připraven projektový den v přírodě.

Kapitola odpady plánuje průběžné zpracování pracovních listů a analýzy školy v oblasti odpadů. Určuje odpovědnost učitelů i pracovníků školy za sběr papíru, elektroodpadu, baterií, hliníku a pomerančové kůry. Žáci se zúčastní exkurze na linku třídění odpadu firmy ESKO-T v Třebíči a skládky odpadu v Petruvkách. Členové Ekotýmu každý den kontrolují úklid a třídění odpadu ve třídách. Ke Dni Země proběhla akce Čistá Vysočina, děti uklidily v okolí školy i obce.

Třetí oddíl plánu činnosti se zabývá **vodou**. Je určen tým na měření dešťových srážek a sledování počasí. Měření bylo vyhodnoceno v březnu. Žáci osmého ročníku provedli rozbor deseti vzorků vody z okolních zdrojů. Devátý ročník připravil nástěnný panel na téma Vznik kyselých dešťů. Také si prohledli zařízení ČOV v Třebíči.

Čtvrtá kapitola je zaměřená na **zvelebení prostředí školy**. Jedná se o péči o květiny ve třídách a na chodbách, výzdobu školy, esteticky upravené nástěnky ve školních prostorách. Ve spolupráci s obecním úřadem je plánovaná přírodní učebna na zahradě a výstavba altánku.

Všechny čtyři oblasti jsou rozpracovány do učebních osnov v jednotlivých předmětech.

Rozhovory o EKOŠKOLE

Pane starosto, víme, že obecní úřad spolupracuje se školou. Myslíte, že ekologické zaměření školy pomůže obci?

„Určitě. V akci Čistá Vysočina nám žáci vyčistili příkopy podél silnic, snaží se udržovat pořádek v okolí školy a na autobusové zastávce. A my pomůžeme škole tím, že na obecní zahradě postavíme altánek pro odpočinek a zřídíme dětské hřiště. Toto zařízení bude využívat škola, školka i veřejnost.“

Pane řediteli, rádi bychom věděli, jak jste spokojen s plněním programu Ekoškoly.

„S plněním programu jsem spokojen, myslím, že nejsou žádné problémy a žáci k úkolům přistupují zodpovědně. Věřím, že stejně spokojená bude i komise, která nás přijede prověřit a rozhodne, zda bude škole titul Ekoškola udělen.“

A ještě jednou oslovíme paní učitelku Kružíkovou, protože vidíme, že celá škola je vyzdobena ekologickými výrobky.

Jak, paní učitelko, pracujete s přírodními a odpadovými materiály?

„Využíváme všech odpadových materiálů. Hlavní důvod je nezvyšovat dětem a jejich rodičům finanční náklady související s vyučováním. Další důvod je ten, že vlastně provádíme určitý druh recyklace. Děti vidí, že ne všechno hned musí končit v koši. Nejraději využívám „kašírování“. Je to stará technika na výrobu divadelních rekvizit, protože výrobky jsou lehké a dokonale imitují

požadované předměty. To je technika, kdy se využívají staré noviny a lepidlo na tapety. Pomocí této techniky můžeme vytvořit téměř vše. Například prostorový model v životní velikosti nebo malý plošný obrázek. S touto technikou jsme

vyhráli spoustu soutěží. Také ráda používám plasty, jsou barevné a lehké a je jich všude dostatek. Žáci navíc nemají možnost se vymlouvat, že si pomůcky nemohli koupit apod. Zpracovávat odpady ve výtvarné výchově nás všechny baví.“

„V soutěži zatím vyhrává 3. - 5. třída, celkem vyrovnané je to mezi 1. a 2. ročníkem, 6. ročníkem a 9. ročníkem. A polepšit se musí 7. a 8. třída.“

Nesmíme zapomenout na 1. stupeň ZŠ. Co nám řekli žáci?

„Už umíme třídit odpad. Ve třídě rozdělujeme všechno do čtyř skupin: papír, plasty, hliník a to ostatní. V projektu „Zelená, žlutá, modrá“ jsme třídili dokonce do sedmi košů:

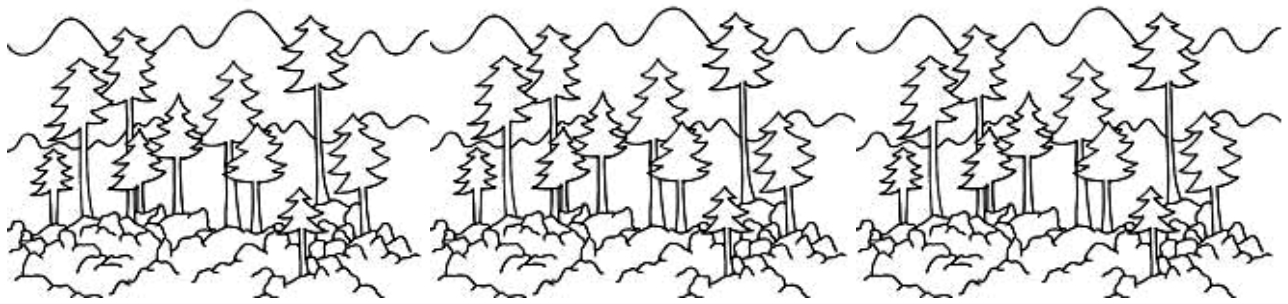

V akci Čistá Vysočina jsme sbírali všechno, co hyzdilo okolí silnice z Čáslavic až do Říмова. Můžete se tam jít podívat. Nenajdete tam ani papírek.

Také už víme, že pěkné a čisté životní prostředí začíná už v našich třídách. Chceme se učit v pěkném a čistém prostředí.“

Napsali jsme...

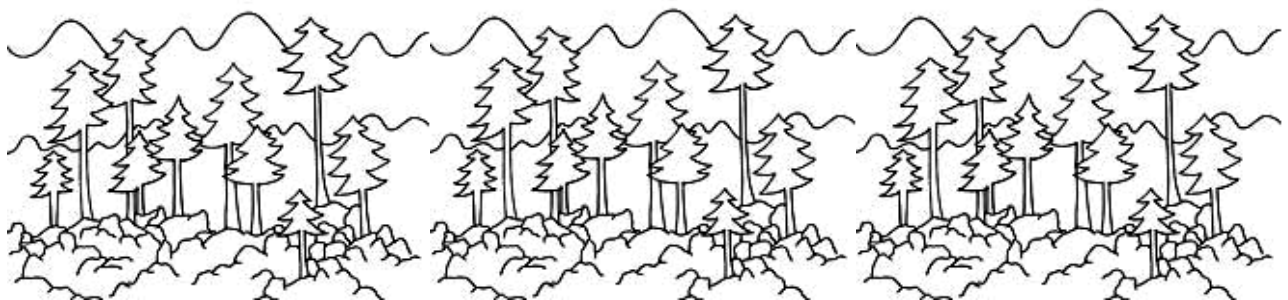

Má oblíbená procházka

(líčení)

Když mám já a můj kamarád čas, chodíme do lesa Čichny si popovídat a nadýchat se čerstvého vzduchu. Chodíme přes pole, až dojdeme ke třem vrbám. Ty vypadají jako tři bratři. Odtud jdeme na začátek lesa. Tady rostou převážně listnaté stromy, křoviny a proto tu les vypadá jako mrtvý. Pokračujeme po lesní cestě dál, až dojdeme na křižovatku, zde roste mnoho ostružin. Je to tu jak ostružinové pole. V létě si zde vždy natrháme pár ostružin. Jdeme dál po cestě, až dojdeme do zatáčky, u níž se rozprostírá palouček, který je porostlý mechovým kobercem. Je to vážně úchvatný pohled. Láká vás, abyste si lehli a odpočívali. Jdeme dál po cestě, až dojdeme na konec. Zde se vpravo tyčí dva stromy, mezi kterými vede pěšina, až na další lesní cestu, po níž se vydáme směrem k dalšímu paloučku, u kterého teče potůček. Zde si sedneme, povídáme si a odpočíváme. Nejkrásněji je tu v létě. Voda šumí, ptáci zpívají a datli ťukají. No zkrátka - hotový ráj. Zde s kamarádem chvíli pobudeme a poté se zase po stejné cestě vracíme domů. Jednoduše je to pro mě ta nejkrásnější procházka a dokonce není ani tak dlouhá.

Tomáš Hekrla – VII. třída

Jak je možné, že se v přírodě nachází tolik odpadků?

(úvaha)

Jistě už jste při cestě do práce, školy nebo jen tak na procházce viděli ležet na mezích různé odpadky. Ale kde se tam vzaly?

Určitě je vám jasné, že samy se tam nedaly. Že je tam naházeli nějakí nepořádní lidé. Proč? Nejspíš proto, že se jim nechtěla hledat nejbližší popelnice. Nebo se jim nechtělo, když už nebyla na blízku žádná popelnice, je schovat a vyhodit až doma. Možná si řekli: „To se časem rozloží!“ Myslím si, že každý z nás už si tohle párkrát řekl a nějaký ten papírek od bonbónu nebo sáček od svačiny zahodil na zem. A to je právě ten největší problém.

Dokážete si představit, jak by to tady asi vypadalo za pár let, kdyby každý člověk na světě zahodil něco na zem? To by tady bylo víc odpadků než lidí.

A asi by to tak i dopadlo, protože málokdo, když uvidí na zemi ležet třeba igelitový sáček ho zvedne a vyhodí. Proto se pořádají uklízecí akce, kdy se pár dobrovolníků a žáci ze škol vydají uklízet okolí svých vesnic.

Budme za tyto akce rádi. Myslím si, že nikdo z nás by nechtěl, aby se v lesích válely hromady odpadků. Doufám, že si každý z vás příště pořádně rozmyslí, jestli zahodí něco na zem. Já si to teda rozmyslím. A co vy?

Aneta Dvořáčková – IX. třída

Udržitelná doprava

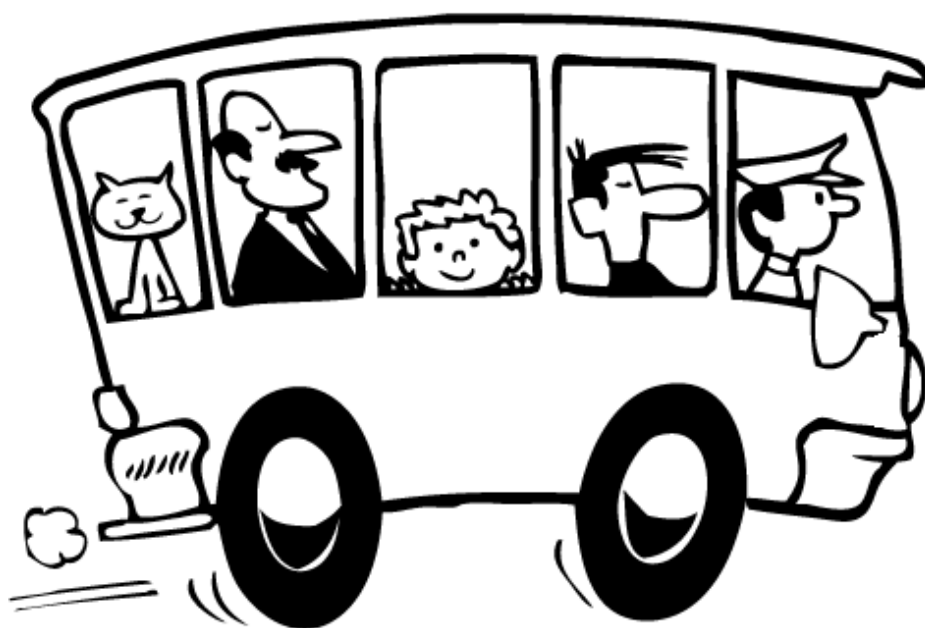
(úvaha)

Dříve lidé chodili všude pěšky. Přepravili se za delší dobu, ale prospívalo to jejich zdraví. Později využívali koně a kola. Určitě to mělo své kouzlo a neničilo to ovzduší.

Dneska se koně a kolo používá pouze jako záliba. Místo toho dá každý přednost pohodlné jízdě autem, nebo kdo má rád více adrenalinu, využívá motorky. Kromě toho, co může vlastnit každý z nás, existuje i hromadná doprava. Do hromadné dopravy zahrnujeme autobusy, tramvaje, metro, vlak, letadlo a lodě. Všechny mají jedno společné - dopravit najednou větší počet lidí na určené místo. Tím se předchází dopravní zácpě, spoustě výfukových plynů, netrpělivých řidičů atd. Při cestování dopravou máme příležitost se seznámit s různými zajímavými lidmi, přečíst si nějakou knížku, nebo relaxovat poslechem hudby ve sluchátkách. Další možnost je si na chvíli zdřímnout. Cestování hromadnou dopravou je i levnější než jízda vlastním autem. Aut na silnicích ale stále přibývá. Jízda vlastním autem je pohodlnější a rychlejší. V dnešní době totiž všichni někam spěchají. Jsou i tací, kterým nic jiného než být odkázán na auto nezbyvá, protože do některých vesnic autobusy už nejezdí. Pokud to jde, bylo by dobré využívat prostředky hromadné dopravy. Je to jedna z cest, jak si zlepšit životní prostředí. Je smutné vidět projíždět prázdné vlaky.

Pokud to jen trochu vyhovuje, měli bychom těchto prostředků využívat a auto brát až v nejnnutnějším případě. Šetřeme si životní prostředí. Vždyť to děláme pro sebe a pro naše děti!

Mirka Vojtíšková – IX. třída

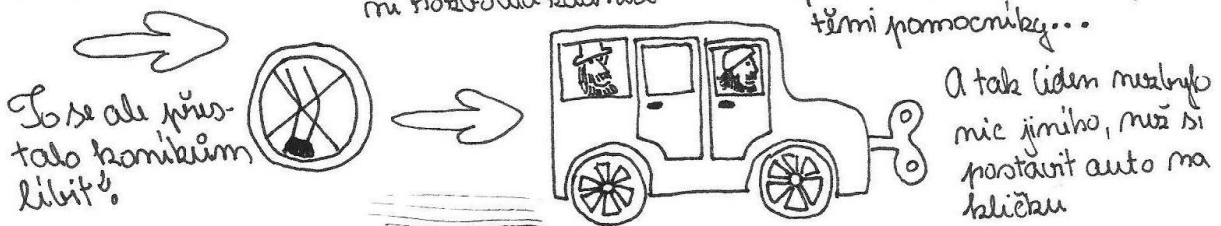
Udržitelná doprava

Dříve lidé chodili po
sivých, ale to mělo být jen
tak...

A tak si ochočili
pomocníky z kterých
je ale od věčného matná-
ní rozhodla radnice

Takže si
postavili vozičky právě
těmi pomocníky...

To se ale přis-
talo konikům
líbit?

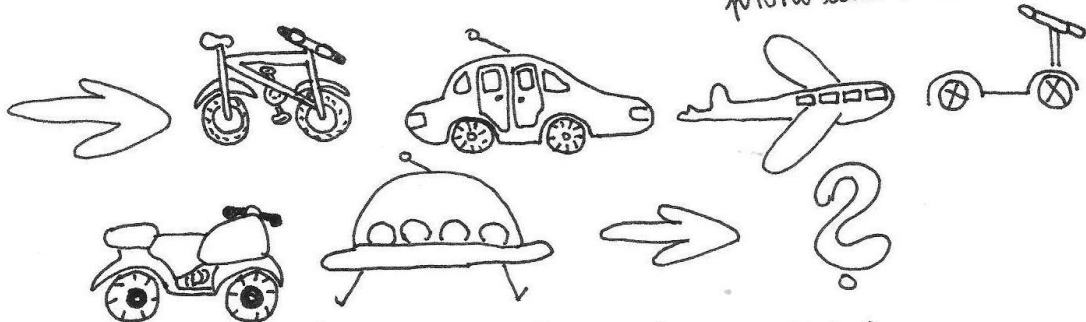
A tak lidem muselo
být jiná, než si
postavil auto na
kolečku

A také kolo...

Lidé ale stále neměli
dost. Chtěli létat jako
ptáci?

netrvalo dlouho a sestrojili
první letadlo...

V současnosti již máme mnoho dopravních prostředků.

Kola, auta, letadla, koloběžky, motorčky a mimozemšťané využívají
službu létajících talířů. Jen by mě zajímalo, proč i my musíme
taky stýbným dopravním prostředkem. Ale třeba se dočkáme
mnohem zajímavějších dopravních prostředků než mají mimozem-
šťané. Kdo ví...

Vtípky...

... tentokrát na téma PŘÍRODA

Jdou slon a mravenec po mostě a mravenec říká: „To nám to dupe.“

Potká šnek šneka a ten druhý je strašně pomlácený, má rozbitou ulitu, ohnutá tykadélka, no hrůza.

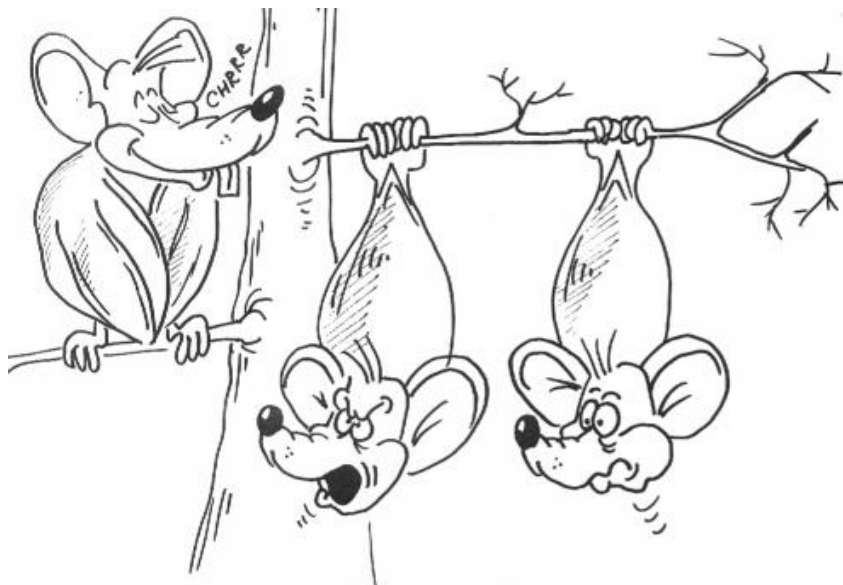
„Prosím tě, co se ti stalo?“

„Ále, to se jednou takhle ženu fofrem z kopce, nestíhám koukat napravo nalevo, vítr mi fučí kolem uší... A najednou přede mnou vyroste houba!“

Jó, to je zdejší kuriozítka. Chodící listy. Dnes už jich tudy šlo několik.

Malá želva vyleze na strom, a když je nahoře, skočí dolů. Párkrát to zopakuje. Na větvi nad ní se baví dva ptáci: „Miláčku, neměli bychom jí už konečně říct, že je adoptovaná?“

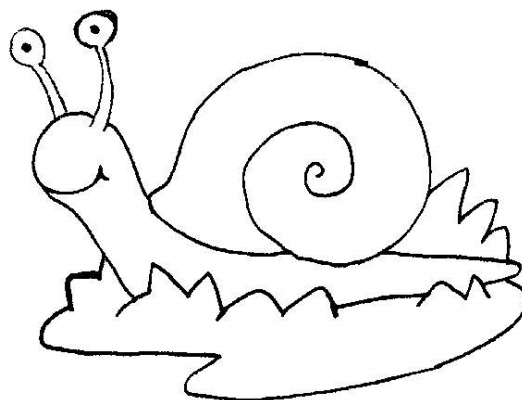
Asi omdlel....

Víte, proč šnek nemůže běhat?

Protože by mu vlály oči...

Sova povídá zvířátkům v lese: „Jedno zelené zvíře musí odejít pryč z lesa!“

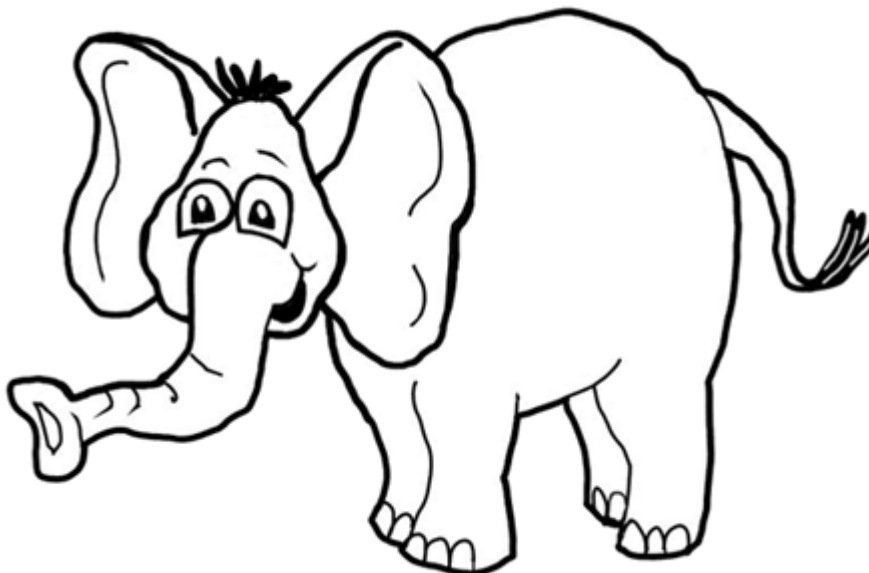
Z křoví vyleze žába a povídá: „Chudák krokodýl!“

Leží tučňák na pláži, opaluje se, popijí koktejl a říká si: „To je balada.“

Na jižním pólu se zatím klepe žirafa zimou a brblá si: „Příště na tyhle výměnný pobyt kašlu!“

Pán jde se slonem do vlaku a průvodčí mu říká: „Sloni do vlaku nesmí!“ Pán se slonem tedy odejde, namaže krajíc chleba máslem a nalepí ho slonovi na jedno ucho. Namaže si druhý krajíc a nalepí ho slonovi na druhé ucho. Potom jde pán se slonem znovu do vlaku a průvodčí mu říká: „Už jsem vám jednou říkal, že sloni do vlaku nesmí!“ Pán mu na to odpoví: „Vám může být úplně jedno, co si dávám mezi chleba na svačinu!“

Je to žluté a letí to po nebi, co je to?

...

Havran blondřák.

Fotografie...

...závěrem několik fotografií z našich dalších aktivit

Dopravní soutěž

Den naruby

Recitace

